

ZAMAGURSKÉ NOVINY

R

RAMAGU
DIVADLO

Regionálny mesačník | 10.november 2012 | Ročník I | Číslo 8 | Reg. č MK SR - EV 4585/12 | ISSN 1338-8061 | Cena: 1€

FRANTIŠEK KAČICA
**“RODINA PRE MŇA
ZNAMENÁ VŠETKO”**

**DOM NÁDEJE V SPIŠSKEJ STAREJ VSI
KONEČNE POSVÄTENÝ**

IXFINITY KLUB V PREVÁDZKE

Politici splnili sľub

Vozíme sa pohodlnejšie

3

Vianočné trhy

Pozývame všetkých

5

DHZ Sp. Hanušovce

Dôjde k obmene kádru?

6

Zálesie a Zálesie

Gíbeľ je len jeden!

14

Recept a tajnička

Už v tomto čísle!

15

Stolný tenis

Futbalová sezóna končí.
V kurze je ping-pong!

16

Slovo šéfredaktora: Bolo raz jedno gymnázium

Lukáš Marhefka

S prianím príjemného dňa, milí čitatelia, si dovoľím hneď na začiatok pohostiť Vás malou porciou svetoznámeho klišé. Jedny z najkrajších okamihov svojho doterajšieho mladého života som prežil na strednej škole.

Túto vetu môže povedať väčšina z nás. No obávam sa, že tých, ktorí svoje najkrajšie životné okamihy spájajú s Gymnázium v Sp. St. Vsi je každý rok menej a menej. Gymnázium nám upadá a aj napriek všemožnej snahe o záchranu sa zrejme môžeme pripraviť na najhoršie. A teraz sa patrí použiť zase staré dobré klišé: Nádej zomiera posledná. Iste, ale to by musela prestať zomierať chuť detí

prihlásiť sa na školu, ktorá pre nich zrejme prestáva byť atraktívna. Mládež láka internát a voľnosť. Ťažko povedať, či aj rodičov láka táto alternatíva namiesto lacnejšieho a kvalitného modelu nášho gymnázia. Keď som chodieval na gymnázium, bola to škola, na ktorú som bol hrdý. Učili ma väčšinou slušní a špičkoví učitelia (väčšinu z nich som mal aj rád), na ktorých dnes s úctou spomínam. Boli sme výborný kolektív a prežili sme mladost v úžasnej rovnocennej zamagurskej atmosfére. Nikto nemohol ukázať prstom a povedať: ja som z veľkého mesta a ty choď do zadku (ospravedlňujem sa za výraz, ale takto mi to znelo naozaj lepšie). Poznali sme sa a poznali sme svoje pomery. Rešpektovali sme sa a aj napriek rôznym pubertálnym rivalitám nás spájalo jedno – Zamagurie a jediná stredná škola v ňom. Patrili sme k sebe. Nepotrebovali sme internát, boli sme doma. Stretli sme sa každý piatok a kopli do seba poldeco, pokecali sme, narehotali sme sa a tvorili sme kolektív, ktorý opustil v piatok školskú lavicu a strávil spoločný víkend. Boli sme zo Zamaguria, bývali sme od seba 10 metrov. Nemenil by som. Internát ma nikdy nelákal a aj napriek svojej nevoli som musel na ňom nejaký ten čas stráviť. Ale to až na vysokej škole, keď je človek mentálne niekde inde ako v 15 rokoch. Pravdupovediac, ak dnes vidím, čo sa vlastne na intrákoch deje

(sex, drogy a rock&roll), nechcel by som, aby sa moje dieťa niekedy v budúcnosti dostalo na internát v doznievajúcom štádiu puberty, keď sa začína rapídne formovať jeho vnútorná individualita. Som rád, že som vyštudoval gymnázium a že som internát videl prvýkrát až v 18 rokoch. Prišiel som zo školy domov a keď som niečo spackal, neušiel som prísnej prednáške rodičov, ktorá by mi dnes veľmi chýbala a som rád, že som ju vtedy počul. Deti od 15 rokov na internáte sa výchove vzdávajú a sú ukrátené o denné prednášky, ktoré sú v tomto veku podľa mňa nevyhnutné. Ako mladý človek teraz vyznievam skôr ako memoár 90-ročného deda, ktorý hovorí o morálke a skazenom svete. Ja však spomínam a nehanbím sa uvedomiť si, čo pre mňa znamenala mladost v blízkosti otca a mamy.

Dnes rozhodnú študenti a ich rodičia, či majú záujem o to, aby u nás ostalo gymnázium s dlhoročnou históriou a dobrou atmosférou. Z tohto gymnázia odišli absolventi, ktorí sú lekári, právnici, inžinieri, umelci, letci, top manažéri, muzikanti, učitelia, novinári, športovci, ale predovšetkým dobrí ľudia, ktorí majú na čo spomínať a sú na náš gypsel hrdí. Zachráňme si ho, je najvyšší čas a už dnešní deviataci môžu znamenať pre gymnázium ďalšiu úspešnú generáciu.

Slovensko zaradené medzi top 10 destinácií na svete atraktívnych pre turistov na rok 2013!

Obrovská príležitosť aj pre Zamagurie? Najväčší vydavateľ príručiek pre cestovateľov, spoločnosť Lonely Planet, zaradila Slovenskú republiku do svojich top 10 destinácií, ktoré sa v roku 2013 oplatí vidieť. Keďže ide o celosvetový zoznam, umiestnenie Slovenska hneď na piatom mieste znamená pre republiku veľký úspech.

Slovensko označili za miesto s lákavou kultúrou a zachovanými ľudovými tradíciami, dobrodružnosťou, ale podľa spoločnosti dominuje predovšetkým zaujímavými, turistami neprebádanými miestami. Bolo ilustrované fotografiou

práve z okresu Stará Ľubovňa. Pre našu malú krajinu je takéto umiestnenie, nie v európskom, ale dokonca v celosvetovom zozname veľkým úspechom. Pri špecifikácii Slovenska v rámci zoznamu boli odporúčané predovšetkým miesta ako Košice (Európske hlavné mesto kultúry 2013), naše hlavné mesto, či rôzne lyžiarske strediská. „Tento skvelý výsledok je zároveň výzvou pre všetky subjekty v cestovnom ruchu na prilákanie väčšieho počtu zahraničných návštevníkov,“ vyjadruje sa k téme generálna riaditeľka SACR Ing. Marta Kučerová.

V Zamagurí sa zatiaľ o danej téme veľa nerozprávalo. Avšak takúto príležitosť zviditeľniť náš región, rozvinúť turizmus a okrem iného zlepšiť hospodársku situáciu, treba poriadne „chytiť za pačesy“. Veď o čo sú naše Tri Koruny, splav na Dunajci, zachované drevenice v Osturni, či kultúra a tradície horšie ako dominanty veľkomiest? Zamagurie ťaží aj z cestovného ruchu, a preto sa práve tejto téme treba venovať a prioritou by teda malo byť prilákanie čo najväčšieho počtu turistov do nášho malého pieninského sveta. Možno nás čaká úspešný rok.

(lid)

iXfinity otvorené!

Dňa 3.11., v sobotu sa v Spišskej Starej Vsi konala veľká udalosť-Opening party nového zamagurského discoclubu iXfinity.

Podľa slov majiteľa sa otvorenie podarilo. „Nečakali sme až taký úspech,“ hovorí organizátor a majiteľ discoclubu. Miestami to v budove bývalého Zamatexu vyzeralo ako veľké stretnutie rodákov zo Zamaguria. Stovky ľudí, desiatky áut a výborná nálada. Otvorenie sa teda podľa všetkého vydarilo a uvidíme, ako bude nový klub bojovať na trhu ďalej. Na dojmy z prvej diskotéky v novom

zariadení sme sa opýtali aj návštevníkov.

Marcela: Na otvorení bolo super, len mi trochu chýbali šatne, či viac barmanov, ale bez ohľadu na to, tam bolo úžasne. Výborne som sa bavila, Dj-ka perfektne hrala, no proste pretancovala som celú noc.

Rudolf: Prvý dojem mi trochu pokazili malé vstupné dvere a málo sbisky, ale keď som vošiel dnu, naskytol sa mi hneď iný pohľad. Obrovská hala, parket, skvelá hudba. Na druhej strane mi zas chýbali miesta na sedenie, odpadkové koše a určite by som uvítal aj viac barmanov. Betónový parket tiež nie je veľmi

praktický pre breakerov. Každopádne držím chlapcom vo všetkom palce, pretože je tu konečne niečo nové, veľké, čo priláka veľa ľudí.

Zdenko: Club Ixfinity je veľmi veľký a treba tam dostať veľmi veľa ľudí, aby sa to zaplnilo, ale ja verím, že chlapci to dotiahnu s klubom ešte ďaleko a držím palce, aby sa im darilo.

Anna: Otvorenie nového discoklubu sa mi páčilo, priestor je podľa mňa trochu veľký, ale ak budú dobré akcie, tak sa to ľuďmi zaplní jedna radosť. Aj Dj-ku musím pochváliť, jediné, čo vytknem je málo miesta na sedenie. **(lid)**

Návštevnosť prvej diskotéky bola na zamagurské pomery nevidaná

Druhou akciou v klube Ixfinity bol KNOCKOUT, noc thajského boxu

Poézia ľudskej duše podľa Vojtecha Rušina

Rodák zo Spišských Hanušoviec, svetoznámy astronóm a fotograf RNDr. Vojtech Rušina, DrSc. uviedol do života svoju novú knihu pod názvom Poézia ľudskej duše. V penzióne Teniscentrum Tatranská Lomnica sa 27. augusta 2012 stretli priatelia, obdivovatelia a známi tohto významného slovenského bádateľa a cestovateľa. Medzi hosťami nechýbali ani primátor mesta Vysoké Tatry Ján Mokoš a starosta obce Spišské Hanušovce Ing. Jozef Dudžák.

Kniha je zbierkou portrétov mužov, žien a detí z celého sveta, ktoré autor odfotoval počas svojich mnohých ciest za zatmeniami slnka. Vojtech Rušina je momentálne na pracovnej ceste v Austrálii, ale sľúbil, že nám o svojich cestovateľských zážitkoch a fotografovaní rád porozpráva. Na rozhovor s ním sa môžete tešiť v niektorom z najbližších čísel Zamagurských novín.

Politici splnili sľub

V májovom čísle Zamagurských novín sme Vám priniesli článok o modernizácii cestných spojení v Zamagurí a ciest, ktoré vedú do Zamaguria. V článku sme sa zaoberali aj nevyhnutnou rekonštrukciou cesty smerom z Magury do Slovenskej Vsi. Primátor mesta Spišská Stará Ves, Ing. Harabin, ktorý je zároveň poslancom VÚC PSK vtedy pre Zamagurské noviny avizoval, že spolu s primátorom mesta Spišská Belá, Dr. Bielakom, ktorý je rovnako poslancom VÚC vynakladajú úsilie na to, aby bol tento úsek zmodernizovaný do konca kalendárneho roka.

Podstatné je, že sa tak stalo. Tento cestný úsek bol nedávno opravený a šoféri tak môžu plynulejšie a bezpečnejšie premávať po tejto komunikácii.

(lum)

Dom nádeje v Spišskej Starej Vsi konečne posvätený

30. 10. 2012 sa mesto Spišská Stará Ves tešilo návšteve diecézneho biskupa Mons. Štefana Sečku. Dôvodom jeho návštevy bolo dlhoočakávané posvätenie Domu nádeje, ktorý má prispieť k dôstojnosti rozlúčky so zosnulými tohto mesta.

Farský kostol je od cintorína vzdialený necelý kilometer, a teda sprievod so zosnulým z farského kostola mohol častokrát znamenať praktické problémy a taktiež spôsobovať ťažkosti v prípade nepriaznivého počasia. Dom nádeje je tak pre jediné mesto v Zamagurí žiadaným pozitívom. I keď proces, ktorý viedol k jeho posväteniu bol obtiažný a zdĺhavý, občania mesta Spišská Stará Ves neskrývali nadšenie a radosť už počas prvej bohoslužby v tomto novom priestore. Svätej omše sa zúčastnil aj rodák zo Spišskej Starej Vsi, kňaz Donát Čarnogurský. Účastní boli aj vdp. Pavol Majzel z Lechnice a v neposlednom rade miestny farár vdp. Pavol Garaj spolu s kaplánom dp. Pavlom Krokusom. Na posvätenie tohto dôstojného miesta rozlúčky so zosnulými vynaložil svoje úsilie aj domáci pán farár, ktorého sme poprosili o pár slov a jeho pohľad k tematike Domu nádeje.

Vdp. Pavol Garaj:

„Z pohľadu praktického, nás ako pozostalých – to, že máme požehnaný a plnohodnotný Dom nádeje je prínosom napríklad v tom, že telo svojho blízkeho zosnulého môžeme do dátumu pohrebu ponechať v tomto Dome nádeje bez akýchkoľvek obáv spojených s prirodzeným posmrtným procesom telesného rozkladu. Dom nádeje je na to prispôbený. Z pohľadu nás ako veriacich, je zase prínosom, že môžeme a takto to aj robme, k tomu nebohému do Domu nádeje prísť a pomodliť sa

a môžeme byť tak v tomto priestore spoluúčastní s ním na jeho rozlúčke. No a z pohľadu nás ako pozostalých a zároveň veriacich, to že máme Dom nádeje je prínosom v tom, že celý ten pohrebný obrad sa môže dôstojne a pokojne odohrať v jednom priestore cintorína, do ktorého Dom nádeje patrí. Iste je to pekné a starosvetké, že odpreviadíme nebožtíka z domu, dovedieme do kostola, nasleduje svätá omša a potom odpreviadzame na cintorín. No z praktického hľadiska je mnoho prípadov, kedy môže byť namáhavé, obtiažné a nepríjemné tieto cesty absolvovať. Takže toto všetko nám

túto situáciu ulahčí a je to aj dôstojnejšie v nepriaznivom počasi, ak sa všetko uskutoční priamo na cintoríne. Môže to iste i umocniť samotnú dôstojnosť rozlúčky. Po ďalšie, dnes sme už rozlezení po celom svete a keď na pohreb prichádza niekto z druhého konca republiky, je tiež pre neho primeranejšie, ak celá rozlúčka trvá 2 hodiny, nie 4-5 hodín. Cirkevno-právne aj bohoslužobne je rozdiel medzi chrámom a medzi Domom nádeje. Chrám je kostol pre tú miestnu komunitu, pre farnosť, pre obec. Je to miesto bežných a pravidelných bohoslužieb, a teda má aj svojho patróna a s chrámom aj celá komunita. Dom smútku nie je v tomto porozumení kostol, chrám. Je to miesto tiež bohoslužobné, ale špecificky pre bohoslužby pohrebné, zádušné, určené pre odpreviádzanie do večnosti. Potom počas roka, povedzme v čase dušičiek alebo v situáciách, kedy si zvláštnym spôsobom pripomíname odchod do večnosti, existuje pobožnosť na cintoríne, ktorá sa môže konať pri hlavnom kríži alebo v kaplnke alebo v Dome nádeje. Ak počasie dovoľí, je pekné, ak je to pri hlavnom kríži, vždy sa však musia zohľadňovať okolnosti a hlavne počasie. Svätá omša v Dome nádeje v čase dušičkovom je tiež primeraná.“ (lum)

Deň Gymnázia v Spišskej Starej Vsi, alebo ako sme deviatkov zo základných škôl v Zamagurí privítali na jedinom „domácom“ gymnáziu

Mgr. Miloslav Cisko, pedagóg školy

Dnešok kladie pred pedagógov nášho gymnázia rôzne výzvy, odborné i medziľudské. Azda najvážnejšou z nich je potreba zachovania gymnaziálneho štúdia v Zamagurí ako silného atribútu mestského charakteru Spišskej Starej Vsi, kultúrneho centra i liahne talentov. Nutnou podmienkou je dostatok študentov, čo nie je ľahké zabezpečiť.

Významnou aktivitou v tomto snažení sa stal novovytvorený Deň Gymnázia v Spišskej Starej Vsi, ako spoločný deň športových i vedomostných aktivít slúžiacich na spopularizovanie našej školy, jej učiteľov, žiakov a vlastne aj priestorov a možností štúdia. Spojením rôznych aktivít do jedného dňa sa vytvoril priestor pre aktívnu účasť deviatkov, záujemcov o štúdium, ktorých prišlo viac ako 60 zo 4 základných škôl Zamaguria: v Spišskej Starej Vsi, Spišských Hanušovciach, Haligovciach a Veľkom Lipníku.

V sekcii prírodných vied sa žiaci oboznámili so školským e-learningovým portálom, ktorý umožňuje študentom našej školy prístup k interaktívnym cvičeniam alebo pracovným listom, ktoré boli vytvorené učiteľmi gymnázia v rámci projektu Moderná škola – brána do sveta. Ďalšou aktivitou bola práca na portáli www.naucsaviac.sk, kde si žiaci prezreli lekcie venované dejinám Zeme, letom do vesmíru, satelitom a iným témam. Zábavnou formou sme simulovali grafy funkcií pomocou

počítačom podporovaného laboratória systému Vernier, ktorý škola využíva hlavne pri experimentoch na hodinách fyziky, chémie a biológie. V ďalšej miestnosti boli ponúkané logické hry. Po prekonaní počiatočného ostychu začali zaujímavé šachové partie i súboje v iných logických hrách. Hlavnú cenu, basketbalovú loptu, si napokon odniesli dievčatá zo Spišskej Starej Vsi za výhru nad pedagógom. Zaujali tiež chemické experimenty. Škoda len, že všetci účastníci všetko nevideli, pretože časť z nich sa ponáhľala na turnaje vo futbale či volejbale. Šesť družstiev odohralo na umelom ihrisku pekný turnaj, rovnako ako tri družstvá dievčat v telocvični gymnázia.

V sekcii jazykov sa vystriedalo 5 skupín žiakov z okolitých ZŠ. Pracovali tu veľmi dobre a so záujmom. Počas 35 minút si skupiny vyskúšali prácu s programami iMindMap a Hot Potatoes. Naučili sa vytvárať mapy mysle a pracovať s časťou programu Hot Potatoes – tvorba krížovky. Skupina žiakov pracovala aj s obrázkami v nemeckom jazyku (kontinenty, obyvatelia, zvieratá, mestá).

V učebni zameranej na geografické a ekologické aktivity pripravila vyučujúca geografie pre našich hostí a študentov zaujímavú prezentáciu o exkurziách a poznávacích zájazdoch, ktoré zorganizovala pre žiakov už v tomto školskom roku i v uplynulých rokoch. Študenti gymnázia už absolvovali zaujímavé trasy: Skalnaté

pleso s výhľadom na Lomnický štít a Hrebienok – Studenovodské vodopády. Okrem spoznávania týchto nádherných miest študenti venovali pozornosť aj ekologickým problémom, a preto ich zaujalo aj s stretnutie so zástupkyňou ochranárov PIENAP-u Ing. M. Malatinovou. V závere programu Dňa gymnázia mali deviatci pripravené zábery aj zo zahraničných trás realizovaných v posledných rokoch – či už z niekoľkokrát navštíveného Francúzska, Talianska, Poľska alebo Čiech (Prahy a nášho družobného gymnázia v Žamberku).

Celkovo sa Deň Gymnázia v Spišskej Starej Vsi stal vydarenou propagačnou akciou. Určite bude čo zlepšovať, chyby sa vždy vyskytnú a kto nasilu chce, aj ich nájde. Pre zúčastnených však zostal pocit príjemne stráveného dňa a téma na premýšľanie, či predsa len nebude tou najlepšou alternatívou do budúcnosti štúdium na našej, domácej škole. Nejde len o výhody plynúce z lokality (žiadne alebo minimálne cestovné, žiadny internát, žiadne ranné vstávanie, celkovo nižšia nákladovosť). Aj atmosféra menšej školy bez formálneho pocitu odcudzenia môže byť príjemnou alternatívou stredoškolského štúdia. Viac študentov znamená aj viac výhod pre mesto, kde škola pôsobí. Napokon, inde si to už uvedomili, čo vidieť na minimálnom počte študentov na našej škole z Kežmarku, Popradu či Starej Ľubovne.

Pomôžeme našej škole, zaslúži si to.

O situácii v DHZ Spišské Hanušovce s predsedom Barľákom.

Na článok redakcie v poslednom čísle Zamagurských novin pod názvom V Spišských Hanušovciach odstavili mladých hasičov, reagoval predseda DHZ Spišské Hanušovce, pán inžinier Branislav Barľák.

Stretili sme sa a pokúsili sme sa predošlú správu upresniť a informáciu o dianí v DHZ Sp. Hanušovce viac rozobrať. Podstata sa však nemení a niektorým hasičom, ktorí dosahovali v uplynulej sezóne výborné športové výsledky bola podľa slov pána Barľáka pozastavená činnosť do januára 2013 v rámci miestneho DHZ. Mladí hasiči na

to reagovali dobrovoľným odchodom z organizácie a vyžiadali si svoje preukazy, ktoré im pán Barľák vydal. Rozhodli sa hľadať svoje útočisko v Spišskostaroveskom DHZ. Tomuto daniu údajne podľa funkcionárov predchádzal konflikt mladých hasičov s vedením zboru, a to konkrétne s veliteľom DHZ Sp. Hanušovce. Zo strany mládeže údajne dochádzalo k hrubému porušovaniu stanov zboru, k nedisciplinovanosti a k slovným útokom na svojho veliteľa. V takomto znení nám situáciu interpretoval predseda Barľák. K riešeniu situácie sa funkcionári podujali a zvolali rokovanie, ktoré údajne mládež

ignorovala, a tak k uzmierneniu nedošlo a nasledovalo vyššie uvedené pozastavenie činnosti niektorým členom. Predseda Barľák vyjadril poľutovanie nad touto situáciou a niekoľkokrát zdôraznil, že chlapci sa môžu do DHZ znova vrátiť a spolu sa pokúsia o zmierenie situácie. Ich reakciou však bola výhrada, že do zboru sa vrátia len v prípade, že klub opustí dlhoročný veliteľ DHZ Sp. Hanušovce. Spišské Hanušovce tak do novej sezóny nastúpia zrejme s výrazne obmeneným kádrom a vedenie sa v tejto situácii pokúsi intenzívnejšie venovať výchove mladších adeptov na post v hasičskom družstve. (lum)

Samospráva Zákon o obecnom zriadení

<http://divadloramagu.sk/>

Slovenská národná rada sa dňa 6.9.1990 uzniesla na zákone o obecnom zriadení, ktorý bol v pôvodnom znení uverejnený v Zbierke zákonov č. 60/1990 na strane 1293 a ďalších. Od toho času bol tento základný zákon pre obce a mestá Slovenskej republiky novelizovaný celkom 37-krát, čo je dostatočným dôvodom na to, aby som Vám milí čitatelia v nasledujúcich číslach Zamagurských novín priblížil aktuálne znenie tohto zákona.

Zákon o obecnom zriadení obsahuje celkom 6 častí a 32 paragrafov. Prvá časť v § 1 - 9 sa zaoberá postavením obcí, druhá časť v § 10 - 19 popisuje orgány obce, tretia časť v § 20 - 21 analyzuje spoluprácu obcí, štvrtá časť v § 22 - 24 definuje pôsobnosť miest, piata časť v § 25 - 26 sa venuje právam a povinnostiam poslancov a šiesta časť v § 27 - 32 obsahuje záverečné, prechodné a zrušovacie ustanovenia.

V tomto vydaní nášho mesačníka sa budeme venovať § 1, 1a a 1b základným ustanoveniam, názvu obce a symbolom obce.

§ 1 ZÁKLADNÉ USTANOVENIE

(1) Obec je samostatný územný samosprávny a správny celok Slovenskej republiky; združuje osoby, ktoré majú na jej území trvalý pobyt. Obec je právnickou osobou, ktorá za podmienok ustanovených zákonom samostatne hospodári s vlastným majetkom a s vlastnými príjmami.

(2) Základnou úlohou obce pri výkone samosprávy je starostlivosť o všestranný rozvoj jej územia a o

potreby jej obyvateľov. Obci pri výkone samosprávy možno ukladať povinnosti a obmedzenia len zákonom a na základe medzinárodnej zmluvy.

(3) Obec má právo združovať sa s inými obcami v záujme dosiahnutia spoločného prospechu

§ 1A NÁZOV OBCE

(1) Obec a jej časť má svoj názov. Názov obce a jej časti sa uvádza v štátnom jazyku. Označovanie obce v inom jazyku upravuje osobitný zákon.

(2) Názov obce určuje alebo mení vláda Slovenskej republiky (ďalej len "vláda") nariadením: názov obce možno zmeniť iba so súhlasom obce. Názvy častí obcí určuje a mení Ministerstvo vnútra Slovenskej republiky (ďalej len "ministerstvo") na návrh obce.

(3) Názov novej obce a jej časti sa určuje spravidla podľa názvu časti obce, názvu miestnej časti, podľa pomenovania významného prírodného útvaru, javu alebo historickej udalosti súvisiacej s územím obce alebo nežijúcej významnej osobnosti.

(4) Obec, ktorá vznikne zlúčením obcí, má spravidla názov jednej zo zlučovaných obcí. Ak zlučované obce neustanovia v dohode o zlúčení obcí názov novej obce, lebo sa na ňom nedohodli, navrhne ho ministerstvo. Výnimočne možno určiť aj zložený názov obce.

(5) Obec, ktorá vznikne rozdelením obce, má spravidla názov, ktorý mala ako časť obce. Ak nová obec nevznikla z bývalej časti obce, určí sa jej názov podľa odseku 3.

(6) Neprípustný je názov obce a názov časti obce, ktorý je dlhý, duplicitný, urážajúci mravnosť, náboženské alebo národnostné cítěnie alebo je nepriliehavý vzhľadom na historický vývin územia.

(7) Ak sa má určiť alebo zmeniť názov obce alebo jej časti v súvislosti so zmenou územia obce, obe zmeny treba vykonať s rovnakou účinnosťou.

§ 1B SYMBOLY OBCE

(1) Obec má právo na vlastné symboly. Obec, ktorá má vlastné symboly, je povinná ich používať pri výkone samosprávy. Symboly obce sú erb obce, vlajka obce, pečať obce, prípadne aj znelka obce. Právnické osoby zriadené alebo založené obcou, iné právnické osoby a fyzické osoby môžu používať symboly obce len so súhlasom obce.

(2) Právo na vlastné symboly má aj časť obce. Ustanovenia tohto zákona o používaní symbolov obce sa rovnako vzťahujú aj na časť obce, ktorá vykonáva územnú samosprávu.

(3) Obec označuje erbom obce a vlajkou obce budovu, ktorá je sídlom orgánov obce, zasadaciu miestnosť obecného zastupiteľstva a úradnú miestnosť starostu obce.

(4) Obec používa odtlačok úradnej pečiatky s erbom obce a názvom obce na rozhodnutia, oprávnenia a osvedčenia skutočností vydaných pri výkone samosprávy.

(5) Obec predkladá ministerstvu návrh na zápis symbolov obce do Heraldického registra Slovenskej republiky.

(mam)

EZÚS – Rozvoj nášho regiónu!

EZÚS (Európske zoskupenie územnej spolupráce) je právnická osoba založená na báze dobrovoľnosti za účelom zlepšenia podmienok vykonávania akcií územnej spolupráce. Cieľom zoskupenia je uľahčovať a podporovať medzi svojimi členmi cezhraničnú, nadnárodnú a medziregionálnu spoluprácu za účelom posilnenia hospodárskej, sociálnej a územnej súdržnosti. Doposiaľ je EZÚS-ov v EÚ 24, no tento počet sa čoskoro zmení.

Už v roku 2008 spoločný cezhraničný kongres Euroregiónu TATRY odsúhlasil prípravu založenia EZÚS-u aj v našom slovensko-poľskom regióne. Po niekoľkých rokoch intenzívnej práce už v týchto týždňoch prebieha registrácia EZÚS-u a do niekoľkých mesiacov by už mal byť definitívne zaregistrovaný. Založenie takéhoto zoskupenia môže byť pre slovensko-poľskú spoluprácu, ale aj pre samotné Zamagurie veľkým krokom vpred.

(lid)

Vdp. Bernard Pánči sa dožil významného jubilea

Milan Novotný

Bernard Pánči sa narodil 12. septembra 1922 v Bielom Potoku pri Ružomberku. Pochádza z deväťčlennej rodiny. Po absolvovaní ružomerského gymnázia v roku 1941 nastúpil do kňazského seminára v Spišskej Kapitule. Sviatosť kňazstva prijal v júni 1946 z rúk spišského biskupa Jána Vojtaššáka.

Po prvých rokoch kňazského pôsobenia v Námestove bol v roku 1951 povolaný do „PTP“ (pomocné technické prápory) vtedajšej česko-slovenskej armády. Späť do civilu sa dostal po 30 mesiacoch v roku 1954. Po štyroch rokoch pastoračnej činnosti v Rabči a Námestove ho v roku 1958 zatkla Štátna bezpečnosť. Ako dôvod uvádzali jeho spoluprácu s biskupom Vojtaššákom.

Krajský súd v Žiline ho v júli 1958 odsúdil na 13 rokov za údajnú „velezradu“. Vo výkone trestu sa stretol s viacerými významnými osobnosťami náboženského života, aj preto svoj pobyt vo väzení neskôr označil za

Vdp. Bernard Pánči, foto: www.upn.gov.sk

„postgraduálne štúdium“. V rámci dodatočnej amnestie pre politických väzňov bol v roku 1962 z valdickej väznice prepustený.

V prvých rokoch „na slobode“ pracoval ako robotník v Lesostave a ako skladník v ružomerských papierňach. Do pastoračie sa vrátil v roku 1966 vo

farnosti Nižné Ružbachy, kde pôsobil vyše 20 rokov.

V Zamagurí začal pôsobiť v júli 1987, kedy sa stal správcom farnosti v Matiašovciach, s filiálkami Potok a Zálesie. V apríli 1990 Sv. Otec Ján Pavol II. počas sv. omše v Bratislave posvätil desiatky základných kameňov nových kostolov na Slovensku. Medzi nimi sa nachádzal aj základný kameň chrámu Sedembolestnej Panny Márie v Potoku. Posviacka kostola, ktorý v priebehu dvoch rokov Potočania pod vedením vdp. B. Pánčiho svojpomocne postavili, sa uskutočnila 15. septembra 1992. V Matiašovciach ako kňaz pôsobil do júla 1999.

V súčasnosti vdp. B. Pánči žije v domove dôchodcov v Spišskej Kapitule, kde v septembri oslávil svoju deväťdesiatku. Aspoň takto symbolicky mu zo Zamaguria posielame pozdrav, ďakujeme mu za všetko, čo pre tunajších veriacich urobil a vrúcne želáme „Sto lat!“

V Osturni to žije - majú aj detský folklórny súbor

Naša zamagurská obec Osturňa má dôvod na oslavu. Detský folklórny súbor Osturňačik v týchto dňoch oslávi svoje prvé výročie pôsobenia, a preto sme sa rozhodli predstaviť Vám tento najmladší folklórny súbor v Zamagurí. Na naše otázky nám s ochotou odpovedala zakladateľka súboru, pani Mária Kaňuková z Osturne.

„S myšlienkou založiť na Osturni DFS som sa zaoberala už nejaký ten rok, len z materských a rodinných dôvodov to nebolo možné. Ale aj napriek tomu sme s manželom, ktorý taktiež miluje folklór viedli a podporovali naše dve staršie dcéry, ktoré navštevovali DFS Rovinka a DFS Pieniny a niekedy cez víkend aj FS Maguranka. Aj to ma utvrdilo ešte viac v odhodlaní na zrealizovanie môjho „sna“. Veď na Osturni sú tiež šikovné a pekné deti, krásne kroje, nádherné piesne a tradície a bola by veľká škoda, aby zanikli. A tak som jedného dňa obvolala všetky deti, ktoré mali chuť a snahu skúsiť to a pustili sme sa do toho,“ takto začína náš rozhovor pani Majka. Popri zakladaní

DFS Osturňačik

súboru však narážala na rôzne úskalia. Medzi ne patrila aj absencia hudobného sprievodu v obci. Tento problém však vyriešili muzikanti zo Spišskej Starej Vsi, Štefan Moravčík, Matúš Kačica a Adam Dlhý, ktorým by týmto spôsobom chcela vyjadriť veľké poďakovanie. Choreografie sa snažia tvoriť z

pôvodných tancov a hier, aby zachovali autentickosť. Je to však náročné, pretože ľudia, ktorí vedeli starodávne piesne už nežijú alebo si ich už nepamätajú. „Ale aj napriek tomu sa mi niečo podarilo zohnať. Veľmi nápomocná mi je pani Kušniráková a moja mama, rodáčka z Osturne žijúca v Poprade.“

>>>

Už od samého fungovania je súboru veľmi nápomocný aj obecný úrad pod vedením pani starostky Gregoričkovej, ktorá pre detičky poskytla miesto na nácvik v miestnom kultúrnom dome. Za pomoc ďakujeme aj Urbáarskemu pozemkovému fondu.

Súbor v súčasnosti navštevuje 18 detí vo veku 4-15 rokov. Stretávajú sa každý piatok, no novinkou je, že do konca roka budú pôsobiť pod Centrom voľného času v Spišskej Starej Vsi. „Názov Osturňačik vznikol tak spontánne, keďže už máme spevácku skupinu Osturňanka, v ktorej aj pôsobím, rozhodli sme sa, že deťom bude patriť Osturňačik,“ pokračuje pani Majka. Čo sa týka krojov, súbor

disponuje pôvodnými krojmi, ktoré sú však nákladné na údržbu a nepraktické na tancovanie, preto by to chceli riešiť hľadaním sponzorov, ktorí by poskytli financie na ušitie imitácie týchto krojov.

Detský folklórny súbor Osturňačik má za sebou rad vystúpení. Prvýkrát sa predstavili obyvateľom Osturne, pre ktorých si pripravili vianočné pásmo, pokračovali vystúpením ku Dňu matiek, nechýbali ani na Zamagurských folklórnych slávnostiach a furmanských pretekoch, vystupovali na Lapšanke, v Podolínci, v Červenom Kláštore, navštívili aj našich poľských susedov vo Vyšných Lapšach a naposledy tancovali v Osturni na sviatok úcty k starším.

„Aké povinnosti mi pribudli s vedením súboru? Tak určite časovo zosúladiť rodinu a súbor, keďže najmladšia dcéra má dva roky, ale všetko sa dá zvládnuť, keď sa chce, aj keď nie vždy je to ľahké :-). Veľkou oporou mi je manžel, ktorý sa v čase vystúpení a skúšok venuje dcére. Avšak aj naďalej chcem deti učiť nové a nové veci a čo je najdôležitejšie zachovávať krásne nárečie, i keď je pre ne ťažké a samozrejme piesne a tradície našej krásnej Osturne,“ ukončuje náš rozhovor pani Majka.

Tak teda všetko najlepšie k „narodeninám“ a veľa úspechov, Osturňačik! (sid)

Príbehy ozajstných ľudí! Mgr. Margita Krišandová

S menom Margita Krišandová ste sa v našich novinách mohli stretnúť už niekoľkokrát. Táto príjemná staršia pani je totiž autorkou viacerých článkov, či ľudových múdrosti uverejnených v Zamagurských novinách. Tentokrát sa s nami nepodelila o múdrosti ľudové, ale o múdrosti životné a rozpovedala nám svoj príbeh.

Pani Margita sa narodila v roku 1942 v Spišských Hanušovciach. Už po absolvovaní UPJŠ sa začala venovať deťom a učiteľské remeslo nosila na ramenách celých 42 rokov. „Školu som opustila predčasne, lebo som dostala cievnú príhodu, nebola som vydatá, ale moje netere a synovec boli akoby mojimi vlastnými deťmi, im som dávala všetku svoju lásku,“ spomína. Pani Krišandová dlhý čas učila predovšetkým Rómov. Napriek tomu, že žili väčšinou v príšerných podmienkach a nebolo to s nimi častokrát jednoduché, dávala im všetku lásku, ktorú tak potrebovali. „Práve Rómovia sú tí, ktorí sa pozdravia, prihovoria a milo usmejú, keď ich po tých všetkých rokoch stretnem.“

Pani Krišandová popri svojich učiteľských aktivitách viedla tiež niekoľko divadelných a literárnych krúžkov, no jej najvýraznejším hobby je kronikárstvo. Vo všetkých obciach, v ktorých pôsobila písala kroniku a ostalo jej to aj dodnes. Udržiava totiž kronikárstvo aj v domove sociálnych služieb.

Čo si myslí žena so 42 ročnou

učiteľskou praxou o súčasnej situácii v školstve?

Deti sú stále horšie a horšie, to je však zapríčinené zlou komunikáciou v trojuholníku škola- učiteľ- rodič. V našej dobe sme napríklad nepomysleli ani na štrajk. Mali sme pomôcky, všetko od štátu, dedina nemusela poskytnúť ani halier. Dnes podľa mňa pri štrajkoch učiteľia nepozerajú len na platy, ale na to, že všetko chátra. Čo bolo sa zničilo, ale nového častokrát nepribúda. Ľudia by sa mohli zamyslieť, že učiteľská námaha je niekedy väčšia ako manuálna, preto je v dnešnej dobe štrajk potrebný.

Máte nejaký odkaz pre našich čitateľov?

Mamu som si nedala do domova, ale postihol ma krutý osud a dnes tu musím byť ja. Nežije sa mi tu ľahko, nemám s kým komunikovať, nemám sa s kým porozprávať, či už vzdelanostne, alebo kultúrne, jediný pomocník mi je rádio, či televízor. Keď sa deti môžete starať o svojich rodičov, doprajte im tú lásku, ktorú si zaslúžia. Doprajte im dožiť jeseň svojho života doma. Je totiž hrozné počuvať prázdne výkriky, zúfalé výkriky rozliehajúce sa po chodbách nášho domova, na ktoré však úbohý starec, či starena nedostanú od svojich najbližších žiadnu reakciu.

„Každý človek je sám svojim príbehom, no vďaka mojim rodičom, ktorí ma od mala viedli k viere, naučila som sa rozprávať, trpieť, znášať chorobu, každodenné starosti a viera mi pomáhala

Mgr. Margita Krišandová

rozoznávať jedno od druhého.“

Nikdy tiež nezabudnem na slová mojej mamy, ktorá mi s láskou hovorievala „deťom neublíž, pracuj tak, aby Ti každý mohol pozrieť smelo do očí!“

(lid)

Mimochodom...

Richvald. V 13. storočí sa takto nazývala obec Veľká Lesná, ktorá patrila do majetku kartuziánov z Červeného Kláštora. Názov Richvald alebo dnes zaužívané oslovenie „Rifold“ údajne znamená bohatý les, ktorý obci istotne nechýba. Dedinka leží bezprostredne pod kopcami Spišskej Magury. Historické dohady uvádzajú, že vo Veľkej Lesnej sa ako v prvej obci v Zamagurí začali pestovať zemiaky.

“Rodina pre mňa znamená všetko” FRANTIŠEK KAČICA

Na návštevu sme tentokrát prišli do známej muzikantskej rodinky Kačicovcov. V obývačke, ktorej dominantou je jednoznačne nádherný cimbal a nechýba v nej správna muzikantská atmosféra, sme sa porozprávali o muzike, živote, o rómskej otázke a o mnohých iných zaujímavých témach s uznávaným muzikantom a pedagógom Františkom Kačicom.

Na začiatok, niet nad tradičnú otázku, ako si začal s muzikou?

K muzike ma dotlačili moji rodičia. Naozaj dotlačili, lebo na husliach som nechcel hrať. A nikdy som si ani nemyslel, že vôbec budem hrať a žiť sa tým. Mojou prioritou bolo ukončiť základnú umeleckú školu a husle zavesiť na klinec. Husle som nechcel ani vidieť, lebo som musel cvičiť a je to veľmi ťažký nástroj. Ani mi to veľmi nešlo. V 16 rokoch som skončil a vôbec som nehral.

Kedy to opäť začalo?

Potom prišiel životný zlom, kedy som zobral husle sám do ruky a začal som cvičiť znova. Začal som cvičiť pochtivo. Mal som vtedy 30 rokov. Prišlo na mňa také osvietenie. (úsmev)

Mal si teda poriadne dlhú pauzu. Dokáže sa človek do toho dostať aj po takej dlhej odluke?

Dokážeš sa do toho dostať, ale

uvedomujem si, že som veľa stratil a dnes som mohol byť možno niekde úplne inde. Výkonnosť by som bol určite na vyššej úrovni. Muzikant musí na seba pracovať celý život. Nedá sa povedať, že skončím trénovať v štyridsiatke, lebo už viem všetko. Každodenné cvičenie musí byť.

Ako vyzeralo cvičenie po tridsiatke? Predsa len, človek už má nejaké zázemie, prácu, povinnosti....

Trpela hlavne moja manželka. Pretože musela počúvať tie falošné tóny. Ale muselo to ísť všetko zase úplne od začiatku. Ako keď som začínal v siedmich rokoch.

Aká bola motivácia v 30 rokoch zobrať znova do ruky husle?

Mali sme modernú kapelu a chceli sme v nej niečo vyhrať aj na husliach. Hrali sme s Dušanom Regecom, niekedy ešte s Jožom Pisarčíkom a Jožom Ovcarčíkom.

Ja som hral vtedy na gitare. Zdalo sa nám, že by to bolo určite krajšie, keby sme do tých ľudoviek zakomponovali aj husle. Tak som teda začal.

A ako si sa dostal ku gitare?

Akonáhle som skončil husle, zobral som si do ruky gitaru. Učil som sa sám, úplne od začiatku. Zobral som si knihu a podľa knihy som pracoval ako samouk.

Ak to zhrnieme, na kolkých hudobných nástrojoch dokážeš hrať?

Husle, gitara, cimbal sú nástroje, na ktorých si zahrám. Ďalej viola je podobný nástroj ako husle a potom aj kontrabas.

Ako vyzerala tvoja ranná dospelosť?

Skončil som Gymnázium v Spišskej Starej Vsi a potom som bol na Vysokej vojenskej škole, ktorú som nedokončil. Odišiel som z nej. Chcel som byť vojakom z povolania, no preto, že sa mi každý smial, že budem vojak z povolania, tak som odišiel. (úsmev) Bola to škola v Čechách vo Vyškove. Zanechal som druhý ročník a išiel som preč.

Odišiel si a s vojnou bol teda definitívny koniec? Čo nasledovalo potom?

Nie, pracoval som v Kežmarku ako veliteľ čaty. Po prevrate som odišiel. Do civilu chcela odísť väčšina mladých, nechceli sme byť v uniforme. Po odchode som bol nezamestnaný, na to som dostal prácu na okresnom úrade v Kežmarku, v odbore sociálnych vecí, kde ma oslovila vtedajšia pracovníčka odboru školstva, či by som nechcel učiť na umeleckej škole. Musel som mať však kvalifikáciu, a tak som sa pripravoval na skúšky na konzervatórium v Košiciach. Nastúpil som tam a externe som ho absolvoval v odbore husle. Momentálne som znova na konzervatóriu v piatom ročníku, robím si kvalifikáciu na gitaru. Získanie kvalifikácie znamená pre mňa 6 rokov externého štúdia. Pracoval som teda na úrade a začal som popri tom aj vyučovať husle.

Ako dlho si teda pôsobil v dvoch zamestnaniach?

Fungovalo to tak asi 5 rokov. Po piatich rokoch som sa rozhodol venovať sa len výučbe hudobného nástroja. Som vedúci vysunutého pracoviska Základnej umeleckej školy Spišská Belá so sídlom v Spišskej Starej Vsi. Tu v Zamaguri je toto

>>>

vysunuté pracovisko už tuším viac ako 40 rokov.

ZUŠ v Spišskej Starej Vsi. Ako hodnotíš tunajšie deti a budúcnosť školy?

Je tu neskutočný potenciál a životnosť umeleckej školy v Spišskej Starej Vsi určite je aj do budúcnosti. V prípade, že by sa vytvorili ďalšie odbory, mali by sme tých žiakov oveľa viac, pretože vychovávame žiakov z celého Zamaguria. Chýbajú nám tu samozrejme odbory ako literárno-dramatický, výtvarný odbor, spevácky odbor. Určite sa to dá rozvetviť a rozšíriť, na čo v budúcnosti budú určite aj u nás kvalifikovaní ľudia. Mali by sme im vytvoriť podmienky na to, aby mohli ostať žiť v našom rodnom Zamagurí.

Nemohli by sme v Zamagurí fungovať ako ZUŠ úplne samostatne. Mohli by sme sa odčleniť od Sp. Belej?

Mohli by sme byť samostatní. Existuje tu Spojená škola, takže si myslím, že do budúcnosti by to mohlo fungovať aj pod Spojenou školou. Myšlienka tu je a záleží od okolností a od zriaďovateľa. Ale iste sa o tom hovorí a uvažuje. Uvidíme, čo sa bude dať robiť.

Ako prichádzali do styku s hudbou tvoje deti?

Už v rannom detstve, pri usínaní počúvali stále muziku. Dokázali zaspáť pri muzike. Muzika mohla doslova hučať, ale dokázali pri tom zaspávať.

Pri akej muzike zaspávali?

Všetko to bola cimbalovka.

Kedy chlanci začali hrať na husle?

DÁTUM NARODENIA : 25.11.1967

KONÍČKY : MOJA PRÁCA JE MOJE HOBBY. STÁLE SA TO TOČÍ OKOLO MUZYKY.

POLITICKÝ NÁZOR : NECH JE TAM POLITIK, KTORÝ CHCE. NECH SA STARÁ O TO, ABY EUDIA ŽILI DÔSTOJNE. AK BUDÚ MAŤ EUDIA PRÁCU A BUDÚ ŽIŤ SLUŠNE, BUDE MI JEDNO ČI JE TAM DZURINDA ALEBO FICO.

OBEŤUBENÝ HUDOBNÝ INTERPRET: CIGÁNSKI DIABLI, MICHAEL JACKSON
NAPRÍKLAD, SPEVÁČKA IKONA.

Ferko už keď začal chodiť, tak mal také malé husle. A už bolo na ňom vidieť, že sa chytá a dokázal veľmi dobre počúvať, cítil kde je bas a kde je vysoký tón a už vtedy si dokázal podľa toho uložiť prsty. Matúš je zase iný prípad, je precíznejší, dokáže sa vypracovať a všetko si vydrieť sám.

Ja si stále robím srandu, že sme Zamagurskí diabli.

A dcéra Katka?

Skúšala taktiež, ale každé dieťa je iné. Ona taký vzťah k tomu nemala.

Začal skôr Ferko alebo Matúš?

Asi Ferko začal skôr. Matúš mal tiež taký výpadok, keď proste rok nehral. Nehcel hrať a prerušil štúdium na škole, ale potom sa zase k tomu vrátil sám a už to bolo aj cítiť, že naozaj chce a nastal u neho neskutočný posun, čo už je teraz aj cítiť.

Nebál si sa ako otec muzikant, že tvoj syn na hudobný nástroj zanevrie?

Vôbec nie a ani som ho do toho nenútil

a nehovoril som mu nič. Možno aj preto prestal, že som bol na neho veľmi tvrdý, tvrdší ako na ostatných žiakov a možno som ho tým trošku znechutil. Ku Ferkovi je napríklad ten prístup taký istý ako k Matúšovi, lebo nič mu neodpustím. Keď sa učíme, tak sa učíme, bez rozdielov.

Vedel by si svoje deti ohodnotiť, nie ako otec, ale ako profesionál?

Mne je ťažko hodnotiť tieto veci. Lebo ja to beriem úplne normálne. Ale možno tým, že som na nich naozaj tvrdý sú vyššie ako ostatné deti. Je to preto, že sme stále spolu a cvičíme spolu aj doma. Niekedy cvičí každý sám, ale často hráme aj všetci spolu.

A ako to vníma pani manželka, keď jej takto pekne vyhrávate?

No keď nám navarí, tak hráme, keď nám nenavarí tak nič. (smiech) Ale nie.. Tak aj ona má zase to svoje, ale k hudbe máme všetci blízko.

Na sviatky a tak podobne si doma zahráte? Máte nejaké spoločné rituály ako muzikantská rodina?

Určite. Na každú udalosť si vieme urobiť vlastný program. Ale zase, ak si mám hrať sám pre seba, len tak pre radosť, to veľmi nie. Muzikant si sám

>>>

František Kačica s kolegyňou Slávkou Pisarcíkovou a žiakmi ZUŠ

nevie urobiť radosť.

Ako sa k tebe dostal tento nádherný cimbal?

Ten cimbal to bola taká myšlienka, že v Zamagurí taký nástroj nie je, tak sme to skúsili. Na Zamagurských slávnostiach boli pred pár rokmi Cigánski diabli, starý pán Berky Mrenica so svojou muzikou a stretli sme sa spolu na nejakej recepcii na „Cypriáne“ a tam padla táto myšlienka. Ernest Sarkozi predal svoj cimbal nám, lebo chcel, aby sme mali dobrý nástroj a on si kúpil nový.

Takže tento cimbal, ktorý máš doma je od svetoznámeho cimbalistu Ernesta Sarkoziho?

Presne tak. Toto je cimbal, na ktorom hral Ernest Sarkozi.

Prečo práve Ferko a cimbal?

Rozhodovali sme sa, že kto na tom bude hrať a vyšlo nám to tak, že jedine Ferko. Povedali sme si, že musí zvládať aj husle aj cimbal. Veľmi dobre cíti muziku a dokáže sa prispôbiť a teraz môžem povedať, že ten cimbal mu naozaj sedí.

Áké osobnosti kultúrneho a spoločenského života ti muzika priviala do života?

Už u nás v rodine to bolo tak, že dedo bol veľmi dobrý muzikant. Strýko je ďalší veľmi dobrý a uznávaný muzikant. No a stretli sme sa s mnohými významnými ľuďmi ako Michal David, s ním sme si aj zaspievali na jednej spoločnej akcii, ďalej Fedor Frešo, Cigánski diabli. Doprevádzali sme napríklad Martina Babjaka. Hrali sme napríklad na plese Slovákov vo Viedni, bolo toho mnoho.

Keď sme nakrúcali film Cinka Panna, tak sme sa stretli so Zuzanou Krónerovou, ktorá na mňa veľmi zapôsobila svojou neskutočnou profesionalitou. Ďalej Mikuláš Huba. Stará škola hercov, ktorá stále má čo ponúknuť. Nakrúcanie, ktorého sa zúčastnila celá naša rodina prebiehalo najintenzívnejšie v lete v roku 2007. Bola to naša najkrajšia dovolenka, najkrajšie leto.

Hudba a cigánsky temperament sú vraj ruka v ruke... Je to pravda?

Ak zavriem oči a budem počúvať a neuvidím muzikanta, tak rozoznám, či hrá Róm alebo nehrá Róm. Či hrá cigánska kapela alebo nie. Ten temperament je tam určite zakorenený v tom pôvode. A je to poznať. Je to o

tom, kto ako muziku cíti. U Matúša som to veľmi cítil, keď končil ZUŠ podal ťažkú skladbu a podal ju tak, ako ju cítil a podal ju perfektne. Bol najlepší z pomedzi absolventov.

Róm alebo cigán?

Všetko je v tom, ako to povieš. Ak chceš niekoho uraziť, tak ho uraziš slovom Róm aj cigán. V prvom rade sme ľudia. Toto je naozaj hra na slovíčka. Forma predsudkov, ak má fungovať, tak bude stále fungovať vo svete. Ja som v prvom rade človek, mám svoje meno a neriešim to. Ten kto ma chce nazvať cigánom, ten ma tým cigánom nazve. Ja sa ale volám Kačica. Ja sa určite na slovo cigán neurazím, lebo históriu nemôžeme preskočiť. Historicky to boli aj budú cigáni.

Môžeš byť šofér skvelý aký chceš, ale keď máš embéčku, tak nevyhráš špičkový závod.

Rómska otázka...

Nikto z nás si nevyberá, kde sa narodí. Je to o tom, ako dokážu rodičia deti zabezpečiť a ako sa ich snažia viesť od mala. Stále na prvom mieste v každej spoločnosti je rodina a tam sa všetko začína. Rómska otázka je veľmi zanedbaná téma, ktorú nikto neriešil a nechcel to riešiť. Je tu určite nejaká povinnosť voči štátu, aby človek musel niečo robiť, aby si niečo zaslúžil. Všetko je to o prístupe človeka. Každý musí mať práva, ale aj povinnosti. Prečo tento problém v Zamagurí nie je? Záleží ako aj tá oblasť k týmto ľuďom pristupuje. Či vieme pomôcť alebo odsúdiť.

Prišiel si niekedy do nejakého konfliktu v dôsledku rasizmu?

Stalo sa mi na ulici, že ma takto neúctivo oslovili. Bola to skupina mladých ľudí pod vplyvom alkoholu. Na druhý deň, keď išiel okolo mňa dal hlavu dole a hanbil sa. Ale múdrejší ustúpi a ja som to neriešil. Všetko závisí od toho, ako sa človek správa a ako človek komunikuje s ľuďmi a prostredím.

Ako sa má Vaša známa kapela? Ako sa jej darí a čo plánujete?

Snažíme sa, aby sme pokračovali ďalej a aby to bolo stále lepšie a lepšie.

Určite by sa dalo urobiť aj CD, ale všetko je o financiách. Môžeme si niečo pripraviť, ale väčšinou to všetko zastane na financiách. Ale čo nás teší, ešte sa nám nestalo, žeby ľudia neboli s nami spokojní.

Muzikantské idoly?

Rinaldo Olah je nezabudnuteľná osobnosť a taktiež Berky Mrenica.

Skús pre našich čitateľov, prosím, predstaviť hudobné zoskupenie, v ktorom hráš momentálne.

Prvé husle a druhé husle hráme so synom Matúšom, ktorý študuje hudbu aj na vysokej škole. Kolegyňa Slávka Pisarčíková, ktorá skončila konzervatórium spolu so mnou hrá na akordeón a ďalej na kontrabas hrá Adam Dlhý. Ak nemôže hrať niekedy Slávka, tak hrá s nami aj Števo Pišta Moravčík, akordeonista, vtedy sa repertoár daných skladieb prispôbi druhému akordeonistovi.

Ľudia Vás poznajú ako Ľudová muziku Františka Kačicu...

Ja si stále robím srandu, že sme Zamagurskí diabli. Aj keď to s goralskou muzikou nemá nič spoločné. Goralská pieseň a jej melódie sú nádherné, no my sa snažíme, aby sme repertoárom uspokojili rôzne skupiny ľudí, dokonca z rôznych štátov. Musíme sa vedieť aj predať, preto sa neorientujeme práve na len goralskú muziku, ale máme širší záber. Dokážeme zahráť napríklad ťažký šablový tanec, a to je pre nás neskutočný úspech, pretože je to skladba, ktorú nemôže hrať každá hudobná skupina.

Nástroj a vzťah k nemu? Je to niečo výnimočné?

Každý muzikant má špeciálny vzťah k svojmu nástroju. Mój nástroj je starý a je to originál, je to majstrovský nástroj a musíš sa o to starať. Toto sú už moje 4. husle a tieto aj so mnou dožijú. Je to už skutočne vysoká trieda. O cene nechcem hovoriť, ale je skratka na naše pomery vysoká. To, čo si zarobíme, točíme znova v muzike, takže to investujeme do nástrojov. Sme veľmi radi, že máme takéto nástroje. Ako všetko v živote ti musí sadnúť a musíš mať k tomu vzťah, tak ti musí sadnúť aj nástroj. So zručnosťou muzikanta tiež potom narastá aj nárok na nástroj. Môžeš byť šofér skvelý aký chceš, ale keď máš embéčku, tak nevyhráš špičkový závod.

(lum)

Zákutia zamagurských dejín: 17. november 1989 v Zamagurí Vitaj sloboda! Študenti sme s Vami!

Nežná revolúcia v novembri v roku 1989 zosobňuje pád totalitného komunistického režimu. Pôvodné oslavy študentstva sa teda zmenili na demoštráciu proti komunistickej vláde. Ako sa táto veľký deň týkajúci sa celej ČSR dotkol Zamaguria?

Po 17. novembri 1989 sa zúčastnili robotníci, roľníci, pracujúca VPN inteligencia manifestačného štrajku, kde požadovali zrušenie vedúcej úlohy KSČ v štáte a odstúpenie skompromitovaných ľudí. V závodoch, JRD a úradoch sa ustanovili organizácie VPN (Verejnosť proti násiliu). VPN získala 1000 podpisov. Zostavili výbor, v ktorom pracovali: Ing. Dušan Znanec, Peter Fabián, Emanuel Galčík, Imrich Vojsovič, Milan Novotný ml., Viktor Majerik, Anna Papsonová, Ingrid Majeriková, František Sulír. Na troch mítingoch, ktoré poriadala VPN sa zúčastnili predstavitelia mesta, poslanec za ONV PhDr. Ondrej Kiska, Csc. a tu došlo k výmene názorov.

Dušičky v Zamagurí Predstavy našich dedov a pradedov o smrti, jej znamenia a predzvesti.

Začiatkom novembra sme si pripomenuli dva významné sviatky. 1. novembra si katolícka cirkev pripomína sviatok Všetkých svätých a 2. november bol dňom, kedy sme si všetci spomenuli na našich drahých zosnulých. Návštevnosť cintorínov sa rapídne zvýšila a blikajúce sviečky symbolizovali vyjadrenie úcty a podakovania pre tých, ktorí nás už predišli do večného života. Je to čas, kedy treba spomaliť a so spomienkou sa pomodliť sa za svojich milovaných.

Ani naši zamagurskí predkovia nezabúdali na tento významný sviatok. V predvečer „Vsytkich švatych“, ako tento sviatok nazývali na Veľkom Lipníku, chodili ľudia ozdobovať hroby a zapalovať sviečky. Na druhý deň sa

Občania požadovali zmenu v ústave k článku 4 a to o vedúcej úlohe KSČ v spoločnosti, o rozpustení ľudových milícií, zmenách poslancov a zastúpení nových neskompromitovaných ľudí. Poslanec do ONV PhDr. Ondrej Kiska, Csc, sa vzdal poslaneckého mandátu a na jeho miesto bol odsúhlasený a VPN doporučený Karol Krett, ktorý bol aj potom odsúhlasený novou Radou ONV v Poprade. Stal sa poslancom ONV za volebný obvod.

V diskusií odzneli názory: O postavení učiteľa hovorila Marta Ovcaričková. Ing. Július Lojek hovoril najmä voči poslancom vyšších zastupiteľských orgánov, ktorí vlastne chodili na MsNV len pred voľbami. Ladislav Eliáš žiadal funkcionárov pôsobiacich 20 i viac rokov vo funkciách, aby odstúpili, pretože títo sa už nemôžu podieľať na vzkriesení demokracie a slobody v meste. Bol za to, aby po zmenách v ústave a článku 4 boli za poslancov zvolení ľudia, ktorí majú záujem o demokratizačný proces. (lid)

potom zúčastnili svätej omše, na ktorej farár prečítal mená všetkých zosnulých v uplynulom roku. Čítal ich v tom poradí, ako mu ich odovzdala každá rodina. Za to mu dali tolko kundžalek lanu, koľko mien bolo uvedených na lístku. Takto to fungovalo na Veľkej Frankovej a v Spišských Hanušovciach, pretože ľudia boli presvedčení, že každé steblo lanu zachytí jednu dušu z očistca. Preto dávali veľké kúdele, aby zachránili čo najväčšie množstvo duší.

Zamagurčania mali o smrti rôzne predstavy. Snažili sa zistiť čas svojej smrti, a preto začali veriť v rôzne znamenia a predzvesti. Aj napriek cirkvi, ktorá tvrdila, že nikto nevie kedy príde jeho posledná hodina, verili, že smrť si nájde spôsob ako dať o sebe vedieť. Znakom smrti pre našich predkov bol

Po nežnej revolúcii 17. novembra 1989 sa uskutočnili voľby vo funkciách o potvrdenie riaditeľov v podnikoch pôsobiacich v Zamagurí:

- Za riaditeľa Vagónky n. p. Spišská Stará Ves bol zvolený Ing. Ondrej Trebuňa
- Za riaditeľa Tatravitu, závod 02, Spišská Stará Ves bol zvolený Ing. Jozef Hrivko.
- Za riaditeľa Obnovy Vkus, štátneho podniku bol zvolený Ján Macho.
- Za predsedu JRD Magura v Spišskej Starej Vsi bol zvolený Ing. Slavomír Čačík.
- Za riaditeľa Gymnázia v Spišskej Starej Vsi bol zvolený Juraj Gibel.
- Za riaditeľa Základnej školy v Spišskej Starej Vsi bol zvolený Ján Pitlivka.

Zdroj: Kronika mesta Sp. St. Ves

(lum)

Mimochodom...

Hedvigina Poruba. V štrnástom storočí dostala takého pomenovanie zamagurská obec Haligovce. Vznikla na nemeckom práve v rokoch 1334-1338, cudzojazyčne sa jej hovorilo Hedwigvágása. Prečo obec dostala takéto pomenovanie nie je jednoznačne potvrdené, hovorí sa vraj o spätosti so ženským menom rodiny Gorgeyovcov.

nevysvetlený hluk, buchot, pukanie v dome, padnutie predmetov či otvorenie dverí alebo okien. Ľudia si mysleli, že duchovia takýmto spôsobom oznamujú blížiacu sa smrť v rodine. Predzvestou smrti bolo aj zhasnutie sviečky v kostole alebo nezvyklé prírodné úkazy. Ak na Osturni zakvitli stromy na jeseň, znamenalo to sirotu v dedine. Aj na pohrebe sledovali ľudia rôzne znamenia. Všimli si, ktorým smerom sa niesol zvuk zvonov, z ktorej strany hrobu sa zosypala zem, z tej strany mal nabudúce niekto umrieť. Veľký význam malo pre Zamagurčanov správanie zvierat. Vytie psa, kuvik na streche, nájdenie mŕtveho hada na jar znamenalo blízku smrť. Najväčšiu silu však mali tzv. plané sny. Nepokoj spôsobili sny o vypadnutí zubov, o vození hnoja, o dreve, o neveste, o žabe...

(sib)

Stĺpček Romana Šemráka

Kresťan a modlitba

Cez deň stretne mnoho ľudí a vedieme s nimi dialóg na rôzne témy. Aj kresťan má viesť dialóg s Bohom, ktorý sa volá modlitba. Človek dnešnej doby si povie, nemám čas na modlitbu. Na čo všetko máme čas okrem modlitby? Prečo je to tak? Nepochopili sme správne potrebu modlitby? Sám Ježiš nám dáva príklad modlitby. Ježiš si vždy nachádzal čas na modlitbu, či už zavčasu ráno, neskoro večer, v noci, počas najintenzívnejšej práce. Ježiš sa častokrát sám v modlitbe uťahoval do samoty ticha. V tichu počul Otca. Istý misionár v Papui v Novej Guinei si všimol ako Kanako, jeden z jeho nových kresťanov, hrdý náčelník kmeňa, vždy na konci svätej omše ide pred svätostánok a stojí tam veľmi dlho vzpriamený ako palma. Kanako bol veľmi jednoduchý človek, ktorý sa ešte nenaučil čítať z Biblie. Raz sa však stalo, že misionár podľahol zvedavosti a spýtal sa Kanaka, čo robí, keď tak nehybne stojí pred svätostánkom. Kanako sa usmial a povedal: „Opaľujem si na slnku dušu.“ Každý sme pozvaný byť v modlitbe nielen rozprávajúci Bohu, ale aj počúvajúci Jeho hlas. Uprostred mnohých hlasov, ktoré na nás doliehajú zo všetkých strán, je tu jeden hlas, ktorý by nám nemal uniknúť. Kde ho môžeme počuť? V tichu svojho vlastného vnútra, vo svojom srdci, ktoré je od krstu svätýňou Boha v nás.

Roman Šemrák

Zálesie a Zálesie

Na Slovensku nájdete dve obce s úplne totožným názvom. Obec Zálesie, ktorému hovoríme po goralsky aj Gibeľ má svojho menovca. Ďalšia obec Zálesie sa nachádza iba niekoľko kilometrov od Bratislavy. Počtom obyvateľov je omnoho väčšia ako náš Gibeľ, osídľuje ju v súčasnosti okolo 1500 obyvateľov. Charakter krajiny je v porovnaní s našim viac rovinný a chotár sa rozprestiera na tamker 600 hektároch. Nadmorská výška tejto obce je 129 m.n.m. Okresným mestom pre túto dedinku je Senec. V našom zamagurskom „Giblu“ žije bežná takmer 100 Gorálov v nadmorskej výške 677 m.n.m. Rozloha zamagurského Zálesia je okolo 480 hektárov a obec leží uprostred nádhornej prírody. (lum)

Podujatie Zamagurský silák sa bohužiaľ nekonalo

Dňa 27. októbra sa mal v Zamaguri konať vôbec prvý ročník akcie Zamagurský silák. Pre nedostatok súťažiacich sa však plánovaná akcia zrušila. Podľa vyjadrení organizátora však bude podujatie opakovať v letných mesiacoch a verejnosť bude skôr informovať. „Zamagurskí muži o akciu nemali v zimných mesiacoch záujem, to však neznamená, že akciu nezorganizujem v lete,“ hovorí Tomáš Klimek, iniciátor celého podujatia. (lid)

Z najmladších udalostí:

Prvý zamagurský sneh!

Je na čase vytiahnuť zo skriň čizmy, šály a teplé ponožky. Prvý sneh máme totiž za sebou. Martin na bielom koni pricválal tento rok do Zamaguria už 28. októbra. V akom čase nás navštevoval po iné roky?

- Rok 2004 - 13. november
- Rok 2005 - 18. november
- Rok 2006 - 2. november
- Rok 2007 - 20. október
- Rok 2008 - 19. november
- Rok 2009 - 13. október
- Rok 2010 - 27. november
- Rok 2011 - 6. október

(lid)

Munície z druhej svetovej vojny!

Hrozná obdoba druhej svetovej vojny sa priamo dotkla aj Zamaguria. Svedčia o tom munície nájdené na Štúrovej ulici pri výkopových prácach v apríli roku 2004. Hliadka Policajného zboru v Spišskej Starej Vsi miesto nálezu zaistila pred prístupom verejnosti. Privolaný pyrotechnik pohotovostného policajného útvaru Odboru poriadkovej polície Krajského riaditeľstva Policajného zboru Prešov delostreleckú minú nezisteného typu a výrobku zneškodnil. (lid)

POTRAVINY

u Maiky

Štúrova 236, Spišská Stará Ves

Jediné potraviny v Spišskej Starej Vsi otvorené aj vo večerných hodinách!

Otváracie hodiny: 06:00 – 19:30

Každý deň čerstvé pečivo, čerstvá zelenina a ovocie dovážané štyrikrát týždenne, široký sortiment mliečnych a mäsových výrobkov, drogérie, alkoholu, piva, sladkostí, či iných pochutín a bežných potravín.

Zamagurské noviny, vydáva Divadlo RAMAGU, o.z. Spišská Stará Ves, ročník I, číslo 8, 10.november 2012, náklad 400 ks, cena výtlačku 1€, Zamagurské noviny sú zaregistrované Ministerstvom kultúry SR pod registračným číslom EV 4585/12, ISSN 1338-8061 Redakcia: Lukáš Marhefka, Simona Bombarová, Lívia Dermová, Ján Gemza, Marián Marhefka. Externí prispievatelia: Emanuel Galčík, Roman Šemrák, Jazyková korektúra: Lenka Bombarová, Tlač: Tlačiareň Kežmarok, s.r.o. Kontakty: Divadlo RAMAGU, o.z., Štúrova 446/54, 06101 Spišská Stará Ves, IČO: 42232473, DIČ: 2023 5301 90 noviny@divadloramagu.sk, www.divadloramagu.sk, tel.: +421 903 991 075, +421 902 257 650. Nevyžiadané príspevky nehonorujeme a nevraciamy.

Príspevok od čitateľa Kamaráti

Emanuel Galčík

noviny@divadloramagu.sk

Fero a Karol boli rovesníci, vyrastali v jednom malom mestečku na Slovensku. Vyrastali v susedstve a pre „spokojnosť“ výchovy svojich rodičov robili všetko potrebné. Raz za čas rozbili nejaké okno, sem tam ich „načapali“ u susedov na „hruškách“. Ale všetky svoje rozhodnutia retušovali v škole dobrými známkami. Po skončení základnej školy sa ich cesty rozišli. Fero odišiel na gymnázium a Karol na „strojarinu“. Ale keď sa stretli cez víkendy, opäť mali spoločné koníčky. Prvé diskotéky, prvé lásky, prvé pivo, prvé tajné jazdy na „požičaných motorkách svojich otcov“. Školy úspešne ukončili „skúškou dospelosti“ a opäť sa pobrali každý svojim smerom – Fero na „medicínu“ a Karola na „výšku“ neprijali, takže musel narukovať. Ich stretnutia sa stávali čoraz sporadickejšie. Fero sa stal úspešným kardiochirurgom a Karol je úspešným pracovníkom bagristom pri výstavbe diaľnic.

Jedno piatkové popoludnie sa vybral Fero na víkend do rodného mestečka navštíviť svojich rodičov, zastaví auto a čo nevidí – zo susedného dvora vychádza jeho najlepší priateľ Karol. Slovo dalo slovo a večer si dali stretávkú v jednej malej vinárni. Mali na čo spomínať, ale aj porozprávať, čo sa udialo v ich živote nové. A neboli by to chlapi, keby

nezabúdli aj do politiky. „Karol, aký ty máš názor na rovnú daň? Čo hovoríš na to, že lepšie zarábajúci budú platiť vyššiu daň?“ „Pozri Ferko, mňa to až tak veľmi netrápi, lebo môj príjem zďaleka nedosahuje taký zárobok, ale keby aj, ja mám na to jednoduchý recept. Kopal by som bagrom (som platený úkolovo) len do zárobku 3 299,- €, potom by som odstavil bager a 25 % daň by sa ma netýkala, lebo keby som vybagroval o meter navyiac a zarobil 3 301,-€, už by som prišiel o veľa peňazí.“ Ich debata pokračovala do neskorého večera a rozišli sa každý po svojom.

V pondelok ráno pán kardiochirurg Fero nastúpil do práce (bol koniec mesiaca). Urobil vizitu svojich pacientov. Po nej sa dal do študovania zdravotného stavu svojho pacienta, ktorému má zajtra voperovať umelú chlopňu na srdci. Pri štúdiu mu preletí hlavou myšlienka nadväzujúca na rozhovor s Karolom. „Som platený za úkony, ak urobím túto operáciu zajtra, prekročím výplatu sumu 3 300,- €, zaplatím vyššiu daň a ako počítam tak počítam – túto operáciu pre vyššiu daň budem robiť celkom zadarmo. Nepreložím ju o týždeň? Veď to bude nový mesiac. Pacient možno ešte týždeň vydrží.“ Ale hneď zahnal túto myšlienku do pozadia. Ako môžem takto

uvažovať, veď som zložil Hippokratovu prísahu a mojím životným poslaním je zachraňovať ľudské životy.

Fero má Hippokratovu prísahu, ale nemajú ju ľavicoví politici, keď chcú zvyšovať daň, ja ju nazvem daň z úspechu. Vysokokvalifikovaní lekári sa neustále musia zdokonaľovať, aby nám zachraňovali životy, leteckí dispečeri zodpovedajú pri dennodennom strese za množstvo cestujúcich, dekáni a profesori na fakultách starajúci sa o vzdelanosť nášho národa. Prečo by mal úspešný programátor a ďalší vedeckí pracovníci, ktorí prinášajú svojimi nápadmi miliónové zisky pre tento štát platiť daň z úspechu?

Preto, lebo naši zadubení politici, ktorí robia „všetko dobre pre občana“ si nevšímali kauzy napr. „tunela Branisko, Nástenkový tender, emisné kvóty a mnohé mnohé ďalšie kauzy, kde štát pripravil o milióny a idú chytať „zajaca za chvost“ daňou z úspechu.

Karol odstaví bager a nevykope ani o meter viac. A čo Fero a jemu podobní úspešní ľudia? Budú mať elán vykonávať svoju prácu tak ako doteraz?

Ostáva nám len dúfať, že áno. Lebo veriť v zmenu myslenia terajších politikov je evidentne beh na dlhé trate.

Zamagurský receptár Špenátové špagety s kuracím mäsom

Dnes Vám varí Marta Dermová zo Spišskej Starej Vsi

Suroviny: špagety, mrazený špenát, cibuľa, 3 trojuholníčky taveného syra, 2 strúčiky cesnaku, 1 kyslá smotana, gyros korenie, grilovacie korenie, ½ kg kuracích prs, olej

Postup: Kuracie prsia nakrájame na rezance, posypeme grilovacím a gyros korením, pokvapkáme olejom, premiešame a necháme odstáť do druhého dňa. Špagety si uvaríme v osolenej vode. Na oleji speníme cibuľku, pridáme rozmrazený špenát, 3 trojuholníčky syra, chvíľu povaríme, potom pridáme dva prelisované strúčiky cesnaku, kyslú smotanu, necháme zovrieť a odstavíme. Na panvici si opražíme namarinované kuracie mäso, ktoré navrstvíme na špagety poliate špenátovou omáčkou. Výbornú chuť týmto špagetám dodá strúhaný syr.

Dobrá chuť! O týždeň ďalšia šikovná gazdinka zo Zamaguria!

Hľadáme informátorov

Redakcia Zamagurských novín hľadá občanov jednotlivých obcí, ktorí by boli ochotní informovať nás o dianí v obci. Prihlásiť sa môžete na telefónnom čísle redakcie, e-mailom alebo korešpondenčnou adresou. Pomôžte nám tvoriť lepšie noviny!

FOTO
BODKA.

Jozef Kušmirek a jeho klub thajského boxu Goral Gym zorganizovali 10. novembra 2012 nevšedné podujatie KNOCKOUT - noc thajských bojovníkov. Aj my sme boli pri tom a stálo to za to. Veríme, že podobných akcií bude v Zamagurí pribúdať!

Futbal

Dianie v 1. triede na konci jesennej časti sezóny pre mesto Spišská Stará Ves nie je vôbec priaznivé. Najslabšie mužstvo tabuľky čaká náročná jarná časť, ak sa chce vyhnúť prepadu do druhej triedy, ktorá by znamenala pre jediné mesto Zamaguria historický pokles. Radosť Sp. St. Vsi však robia žiaci a dorastenci, ktorí mesto vzorne reprezentujú a ich umiestnenie v tabuľke hovorí za všetko.

Na konci sezóny zabrali aj žiaci z Matiašoviec a vybojovali si tak výborné miesto v strede tabuľky.

Jesenná časť očakáva aj boje medzi zamagurskými celkami, ktoré figurujú v tabuľke tretej triedy tesne za sebou s minimálnym bodovým odstupom. Matiašovce, Frankovú a Spišské Hanušovce tak čaká zaujímavá druhá polovica sezóny. Nováčikovi z Osturňa sa zatiaľ nedarí podľa predstáv a so štyrmi bodmi sa nachádza na chvoste tabuľky.

Tabuľka - MUŽI - 1. "ČEZ" trieda

Klub	Z	V	R	P	Sk	B
1 VLOMNICA	16	11	1	4	51:19	34
2 KRAVANY	16	10	2	4	50:24	32
3 VIKARTOVCE	16	9	2	5	43:18	29
4 BATIZOVCE	16	8	5	3	34:26	29
5 STRÁŽE	16	8	3	5	32:24	27
6 SP.BELÁ "B"	16	7	3	6	38:24	24
7 HORKA	16	7	3	6	31:37	24
8 MENGUSOVCE	16	6	5	5	27:32	23
9 VRBOV	16	6	5	5	30:36	23
10 L.TEPLIČKA	16	6	3	7	34:38	21
11 VERNÁR	16	6	2	8	38:37	20
12 SPŠTVRTOK	16	5	5	6	29:34	20
13 LUČIVNÁ	16	5	4	7	27:41	19
14 LUBICA	16	5	2	9	28:37	17
15 V.SLAVKOV	16	3	2	11	22:46	11
16 SP.ST.VES	16	1	3	12	20:61	6

VÝSLEDKY:

12. kolo:

Sp. Stará Ves - Mengusovce 3:3

Matiko(2), Fabián, Krajč(2), Urbanovič

13. kolo:

Vernár - Sp. Stará Ves 3:3

Orolin(2), Ondruš, Vernarec, Gandžala

14. kolo:

Sp. Stará Ves - V. Slavkov 0:1

Szucz

15. kolo:

Vikartovce - Sp. Stará Ves 5:0

Jakubčák M.(2), Mezovský, Karabin, Jakubčák T.

15. kolo:

Stráže - Sp. Stará Ves 8:0

Barabas(3), Bajlončík (3), Rušin, Gašpar

Tabuľka - MUŽI - 3. trieda „B“

Klub	Z	V	R	P	Sk	B
1 VÝBORNÁ	10	6	3	1	26:8	21
2 VLKOVÁ	10	5	4	1	36:18	19
3 SP.HANUŠOVCE	10	5	0	5	21:20	15
4 FRANKOVÁ	9	4	1	4	10:16	13
5 MATIAŠOVCE	9	3	3	3	9:15	12
6 PODHORANY	9	2	2	5	24:23	8
7 OSTURŇA	9	1	1	7	13:39	4

VÝSLEDKY:

10. kolo:

Vlková - Osturňa 7:0

Chodanič(3), Vnenčák(2), Karolyi, Nebus

Sp. Hanušovce - Podhorany 4:0

Dudžák, Strišovský, Bolcár, Veselovský

Výborná - Franková 3:0

Mirga, Dunka R., Dunka P.

11. kolo:

Matiašovce - Sp. Hanušovce 2:0

Soja, Veselovský

Podhorany - Osturňa 2:4

Suchý, Rusnák(2), Leštinský

Tabuľka - DORAST - 1. trieda „B“

Klub	Z	V	R	P	Sk	B
1 SP.ST.VES	8	8	0	0	34:10	24
2 PODOLÍNEC	8	7	0	1	37:8	21
4 SPŠTVRTOK	8	5	0	3	27:12	15
5 PODHORANY	8	4	2	2	21:20	14
6 HUNCOVCE	8	4	0	4	33:13	12
7 V.TATRY	8	3	1	4	21:25	10
8 VRBOV	8	2	0	6	16:41	6
9 VLKOVCE	8	1	0	7	7:41	3
10 JÁNOVCE	8	0	1	7	9:35	1

Tabuľka - ŽIACI - 2. trieda "B"

Klub	Z	V	R	P	Sk	B
1 TOPOREC	11	9	1	1	44:15	28
2 HUNCOVCE	11	8	2	1	62:13	26
3 SLOV.VES	11	8	0	3	45:13	24
4 VLKOVÁ	11	7	2	2	23:19	23
5 PODOLÍNEC	11	6	2	3	39:21	20
6 MATIAŠOVCE	11	5	2	4	38:17	17
7 VLKOVCE	11	5	0	6	24:42	15
8 VRBOV	11	4	1	6	36:27	13
9 SP.HRHOV	11	4	1	6	21:20	13
10 GR.PETROVCE	11	2	0	9	20:68	6
11 ST.LESNÁ	11	1	1	9	13:55	4
12 ŽAKOVCE	11	1	0	10	13:68	3

Tabuľka - ŽIACI - 1. trieda "B"

Klub	Z	V	R	P	Sk	B
1 KRAVANY	11	9	0	2	43:21	27
2 ŠTRBA	11	8	2	1	39:19	26
3 SP.ST.VES	11	8	1	2	55:14	25
4 SPŠTIAVNIK	11	8	0	3	48:24	24
5 VLOMNICA	11	8	0	3	39:23	24
6 VIKARTOVCE	11	5	1	5	21:26	16
7 HORKA	11	4	1	6	18:34	13
8 PODHORANY	11	3	1	7	24:37	10
9 HRANOVNICA	11	3	1	7	21:44	10
10 SP.BYSTRÉ	11	3	0	8	46:38	9
11 SPŠTVRTOK	11	2	2	7	24:48	8
12 MLYNČEKY	11	0	1	10	8:58	1

Pošlite nám smsku.

Čítate práve Zamagurské noviny? Páči sa Vám konkrétny článok alebo chcete ohodnotiť aktuálne číslo? Máte pre nás nejakú stručnú správu? Napište nám svoj dojem z čítania Zamagurských novín a my Váš odkaz uverejníme v najbližšom čísle.

Tešíme sa na vaše smsky. +421903 991 075

Šach

3. LIGA muži - po 2. kole

1. ŠKM CVC Sp. St. Ves	2	2	0	0	12
2. ŠO ŠKM St. Lubovňa B	2	2	0	0	11
3. MŠK Spišská Nová Ves	2	2	0	0	10
4. CVČ Poprad	2	1	1	0	9.5
5. ŠK Bijacovce	2	1	1	0	9
6. TJ LŠ Poprad	2	1	0	1	9
7. Štart Levoča	2	1	0	1	8.5
8. ŠK Hranovnica	2	0	1	1	7
9. Slovan Smižany	2	0	1	1	6.5
10. OŠK Margecany B	2	0	0	2	6
11. ŠK Partizán Vernár	2	0	0	2	4
12. Slovan Gelnica B	2	0	0	2	3.5

Pre naše družstvo bojujúce v podstate o záchranu (aspoň podľa predsezónnych predpokladov) je súčasne umiestnenie nad očakávania.

Stolný tenis

4. LIGA (podtatranská) - po 6. kole

1. OŠK Sp. Štvrtok	6	6	0	0	70:38	18
2. Sev. Kežmarok B	6	5	1	0	71:37	17
3. Plaveč	6	5	1	0	75:33	17
4. BBF Spiš. Štvrtok	6	4	1	1	60:48	15
5. Spiš. Stará Ves	6	3	1	2	58:50	13
6. Spišská Belá	6	3	0	3	53:55	12
7. Svit	6	2	1	3	48:60	11
8. Slovenská Ves B	6	1	2	3	51:57	10
9. Spišské Bystré	6	1	1	4	47:61	9
10. Nová Lesná	6	1	0	5	39:69	8
11. Raktúsy	6	0	1	5	42:66	7
12. Sp. Štiavnik B	6	0	1	5	34:74	7

5. LIGA (podtatranská) - po 6. kole

1. Hôrka	5	5	0	0	65:25	15
2. Lesnica	6	4	0	2	66:42	14
3. Poprad Veľká B	6	4	0	2	65:43	14
4. Sev. Kežmarok C	6	3	1	2	60:48	13
5. Slovenská Ves C	5	3	1	1	51:39	12
6. Veterán Poprad B	6	2	1	3	42:66	11
7. St. Lubovňa C	5	2	1	2	46:44	10
8. Fort. Kežmarok C	5	2	0	3	44:46	9
9. Sp. Štvrtok B	5	1	1	3	41:49	8
10. Spišská Belá B	5	1	0	4	35:55	7
11. Toporec	6	0	1	5	25:83	7

6. LIGA (podtatranská) - po 6. kole

1. Sp. Stará Ves B	5	5	0	0	58:32	15
2. Sp. Štvrtok C	5	3	1	1	47:43	12
3. Sev. Kežmarok D	6	2	2	2	61:47	12
4. Fort. Kežmarok D	5	1	2	2	43:47	9
5. Levoča C	5	2	0	3	37:53	9
6. Spišská Belá C	5	1	1	3	43:47	8
7. Podolínec	5	1	0	4	35:55	7

(lum)